

Oponent: Jiří Gemrot

Hluboký zájem Petra Strejce o obor hudební režie a o genezi nahrávacího procesu vyústil v jeho chuť prakticky si vyzkoušet jak digitální, tak analogový způsob pořízení hudební nahrávky a následně logicky v téma jeho teoretické práce, s níž obhájuje získání bakalářského titulu.

Práce je rozdělena do kapitol pojednávajících o úloze hudebního režiséra při analogovém i digitálním nahrávání od jeho přípravy až po finalizaci snímku a podrobně srovnává tři nahrávky Sonáty pro sólové housle „Ruce“ Luboše Fišera pořízené v časovém rozpětí let 1964 – 2013, které předcházely jeho vlastní praktické režii při pořízení nahrávky této sonáty oběma technologickými postupy. Zpráve o této nahrávce je věnována samostatná čtvrtá kapitola práce. V závěru práce jsou uvedeny veškeré podklady při psaní práce použité, krátké profily osobností, s nimiž téma své práce konzultoval a v neposlední řadě stříhový plán obou verzí vlastní nahrávky. K práci je přiložen kompaktní disk s nahrávkou samotnou.

V celku práce působí přehledně a je dobře upravena. Nejasně působí informace v odstavci mezi stranami 2 a 3, kdy autor píše o přínosu pásku z wolframové magnetické oceli se záznamovou kapacitou 20 minut a navazuje informací o poválečné možnosti stříhu pásku a rozšíření kapacity na 20 minut nepřerušovaného záznamu hudby.

Na straně 6 píše o přípravě hudebního režiséra k nahrávání a nutnosti připravit si stříhový plán. Pro méně zběhlého režiséra je jistě dobré předem si uvědomit místa vhodná k případnému stříhu, ale užitá formulace může svést k domněnce o závaznosti tohoto plánu. Ten se však pochopitelně během natáčení koriguje podle potřeb, schopností a aktuální kondice konkrétního interpreta.

Na straně 28 autor zmiňuje opatření sestříženého snímku červenobílým blankem. Bylo by vhodné zde doplnit, že barva blanku dávala na vědomí rychlost, kterou je na pásku nahrávka zaznamenána. Červenobílý blank se používal pro rychlost 38, pro poloviční rychlost 19 se používal modrobílý blank. Blankem se opatrovala i druhá strana pásku s nahrávkou, ten však neměl střídání dvou barev, ale byl například pouze červený.

Práci ke škodě je cirka tucet pravopisných chyb, které jsem lehce v textu tužkou vyznačil. Jde o překlepy, nesprávnou interpunkci a, bohužel, i dvě hrubé chyby v přičestí. Tato skutečnost mně brání navrhnout Petru Strejčovi její nejlepší možné ocenění, s klasifikací B nicméně nebrání doporučit celkově úspěšné obhájení práce a přiznání bakalářského titulu. Dle mého úsudku opírajícího se o zkušenost z praxí ve studiu je Petr Strejč jedním z nejperspektivnějších studentů oboru a já věřím, že jeho osud vede k tomu, aby se s ním v pozici hudebního režiséra hudebníci v příštích letech ve studiích setkávali.

✓ Dobřichovčech 12.6.2021